

درباره نخستین «هاسپیس» کشور

● زمینی حدود ۳۸۰۰ هزار مترمربع در دلاوران ۶۳، حدفاصل بولوار «دلاوران» و بولوار «سرافرازان» به مبلغ ۲ میلیارد تومان از «مسکن و شهرسازی» خریداری شده است تا نخستین «هاسپیس» کشور با زیربنای ۶ هزار و ۸۰۰ مترمربع احداث شود. در حال حاضر دو طبقه مرکز آماده است و توسعه آن تا ۴ طبقه در سال های بعدی صورت خواهد گرفت.

● یک مهندس معمار با هزینه پروفیسور خطیب به چندین کشور پیشرفته، از جمله سوئد، سفر کرده تا از مراکز دیگر کشورها نقشه برداری کند و در نهایت هاسپسی مطابق با فرهنگ ایرانی در مشهد ساخته شود.

● در این مرکز ۱۰ اتاق برای پذیرش ۱۰ بیمار در نظر گرفته شده است؛ شاید در نگاه اول این تعداد اتاق اندک به نظر بیاید، اما در توضیحش باید گفت که این تعداد اتاق مطابق با استانداردهای جهانی تعریف شده است و تنها یک «هاسپیس» در دنیا وجود دارد که تعداد اتاق هایش به عدد ۲۰ می رسد. در این مرکز هر بیمار یک پزشک مخصوص به خود دارد، علاوه بر این مدیر پزشکی، پرستارها، مددیاران سلامت در خانه، مددکاران اجتماعی، گفتاردرمانگران و داوطلبان آموزش دیده هم هستند که همه می خواهند به بیمار کمک کنند.

● «هاسپیس» مشهد علاوه بر اتاق بیماران، اتاق هایی را هم برای همراهان هر بیمار در نظر گرفته است تا در این مدت بیمار بتواند نزدیکان خود را نیز ملاقات و از هم جوارى با آنان احساس آرامش کند. در این مرکز حتی مهد نگهداری کودکان همراه و اتاق بازی برای بچه ها در نظر گرفته شده تا همراهان بیمار

بدون دغدغه در کنار عزیز خود باشند. روند کار در این مرکز به این صورت است که بیمارانی که تمام مراحل درمانی خود را طی کرده و علم پزشکی دیگر پاسخی برای آنان ندارد، به اینجا منتقل می شوند تا روزهای پایانی عمرشان با مراقبت های کامل پزشکی سپری شود. معمولاً مدت زمان نگهداری از بیماران ۱۰ تا ۱۵ روز در نظر گرفته شده، اما اگر اقامت بیماری از این مدت فراتر رفت، باز هم مشکلی نیست و با جان ودل از مراجعان به مرکز حمایت می شود.

● برای بیمارانی هم که ماه های پایانی عمر خود را سپری می کنند، خدمات پزشکی بیرون از مرکز را در نظر گرفته اند. «هاسپیس» یک بانک دارو دارد که دارو را با پیک به بیمار می رساند و پزشکان مرکز هم به صورت دوره ای به منزل بیماران می روند و به مداوای آن ها می پردازند. به این ترتیب علاوه بر ۱۰ بیماری که در خود مرکز نگهداری می شوند، «هاسپیس» می تواند تا ۵۰ بیمار را نیز خارج از مرکز پوشش دهد و حمایت کند.

● اگر چه «هاسپیس» در دنیا برای ۸ سرطان کشنده در نظر گرفته شده، اما «هاسپیس» مشهد تلاش می کند تمام بیماران با شرایط خاص را در هر گروه سنی و از هر کیش و آیینی پذیرش کند. هیچ محدودیتی برای پذیرش نیست. این بیماران قرار است از طریق بیمارستان «امام رضا (ع)»، بیمارستان «امید» و دیگر مراکز درمانی مشهد و خارج از مشهد معرفی شوند.

● در سراسر دنیا ۸۰ درصد هزینه «هاسپیس» را بیمه پرداخت می کند و ۲۰ درصد آن نیز حاصل درآمد خود مرکز است، اما از آنجا که این اولین «هاسپیس» کشور است و تاکنون هیچ آیین نامه ای برای این مراکز در ایران نبوده است و از طرف دیگر این مرکز وقف شده و بنا دارد خدماتی که ارائه می دهد، خیر خواهانه باشد، بیماران نیازمند و برخوردار به صورت رایگان پذیرش می شوند، مگر اینکه خانواده بیماری بخواهد به میل خود مبلغی را به مرکز کمک کند.

«هاسپیس» پایان راه نیست. ما نمی خواهیم بیماران مرکز گمان کنند که به خط پایان رسیده اند؛ برعکس تلاش و هدف ما در راستای تقویت روحی، روانی و ایجاد امید به زندگی و خارج کردن بیماران صعب العلاج از آنزوا و گوشه نشینی و از همه مهم تر تسکین درد آن هاست

(HOSPICE) «هاسپیس»

کلمه Hospice برای نخستین بار در سال ۱۹۶۷ میلادی توسط دکتر سیسلی ساندرز (Dame Cicely Saunders) در مورد پرستاری از بیماران در آستانه مرگ استفاده شد. این بانوی نیکوکار بعدها نخستین مرکز «هاسپیس» را در پیرامون لندن پایه گذاشت.

سیسلی ساندرز در سفرش به آمریکا در سال ۱۹۶۳ در جریان یک سخنرانی در دانشگاه Yale فکر ایجاد مرکزی را برای پرستاری و نگهداری از بیماران با بیماری صعب العلاج مطرح کرد. مخاطب این

سخنرانی دانشجویان دانشکده پزشکی پرستاران و مددکاران اجتماعی و دین یاران و کشیش ها بودند. این سخنرانی با عکس هایی از یک بیمار سرطانی و افراد خانواده او، پیش و پس از دریافت خدمات «هاسپیس»، و تأثیر این خدمات در کنترل عوارض جانبی همراه بود.

پس از این سخنرانی بود که جنبش خدمات «هاسپیس» در کشورهای دیگر گسترش یافت. رفته رفته دولت ها و شرکت های بیمه درمانی به اهمیت و سود مادی و معنوی این مراکز پی بردند و بودجه های لازم را برای گسترش این خدمات تصویب کردند.

اکنون شرکت های بیمه آمریکا ۸۰ درصد هزینه های خدمات را می پردازند و ۲۰ درصد بقیه از محل کمک افراد نیکوکار تأمین می شود.

خدمات «هاسپیس» شامل تهیه وسایل استراحت کامل بیمار در خانه، تهیه ابزارهای پزشکی مورد نیاز

بیمار در خانه، تهیه داروهای ضروری، همه خدمات پرستاری و پزشکی، خدمات مشاوره ای پیش و پس از مرگ بیمار است. پرستاران در ساعت های مقرر یا در زمان های ضروری به سرعت برای یاری بیمار به خانه می آیند و تازمانی که لازم باشد در کنار اومی مانند آن ها پرستاران گردان و مهربانی هستند که با روی گشاده پیگیری می کنند و اعضای خانواده همکاری و هم دردی می کنند.

تا ۱۳ ماه پس از درگذشت بیمار، افراد خانواده می توانند از مشاوره رایگان برای رویارویی با عوارض گوناگونی که برای خانواده پیش می آید، بهره مند شوند. مشاوره های می تواند خصوصی یا اینکه در جلسه های گروه درمانی باشد. همه ماهه و روشورهای بسیار سودمندی برای راهنمایی خانواده بیمار فرستاده می شود. طبق نوشته ها از آغاز خدمات «هاسپیس» بیش از ۴۸ سال نمی گذرد.

